

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. penult.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

ex tribus sororibus, & postea unam ex iis cognoscat. Videretur enim & hoc casu affectu conjugalium cognovisse, ne inducatur illiciti inter eos concubitus. Nec enim concubitus ullus extra matrimonium permisus est, can. Nemo blandiatur & can Meretrices xxxii. quest. 4. Quod & communis calculo receptum tradit idem Covarr.

Cæterum non satis perspicio, quomodo hæc sententia defendi possit. Etenim erroneum est, assertere, sponsalia cum tribus illis sororibus antè præcessisse, cùm inter duos tantum sponsalia & cocontrahantur, sicut & matrimonium, cuius sponsalia initia sunt, l. Oratio 16 D. De sponsal. Cùm ergò nulla præcesserint sponsalia, dici quoque non potest, eadem per concubitum transivisse in matrimonium, de quo in presenti argumendo loquimur, juxta decisionem textus nostri.

Nec movet dicta ratio Covarr. quod videlicet vi promissionis jurare videatur affectu conjugali unam ex tribus cognovisse, quia hoc incertum est, & nullo jure proditum: neque enim cum qua concubuit, sponsa fuit, propterea quod sponsalia inter eos antea non intercesserint. Quare magis existimo, ex sententia Glossæ ad Ex literis Sylvani 10. hoc sit nos̄ quam, teste eodem Covarr ibidem sequuntur Joannes Andreæ, Antonius, Henricus, & Cardinalis, cessare hoc casu præsumptum matrimonium, licet Judex officio suo debat compellere hunc virum, ut cognitam in uxorem ducat, quod alienum non est, d. cap. 1. & cap. 2. inf. De adulto.

⁶ Estaurem animadvertisendum circa hoc matrimonium præsumptum, ut copula verè intercess-

serit: nec enim sufficit attentatio sive natus copulæ, cùm conatus non habuerit effectum, ut loquitur textus in cap. fin. hoc tit. Similis textus est in l. infra D. Quod quisque juris, &c.

Atque hæc exaudienda sunt in foro exteriori: 7 securus verò in foro interiore sive conscientia, in quo cessat omnis præsumptio, & statutus soli veritati, cap. Tuano 26. hoc tit. Quo sit, ut, si in concubitu sponsi & sponsæ non concurrat simul interior consensus coniugalis, non oriatur inter eos verum matrimonium, sed stuprum sive fornicatio; quia matrimonium absque consensu coniugali contrahi non potest, d. cap. Tuano, & ibiliatus dixi. In foro verò exteriore statutus præsumptioni textus nostri, aded etiam protestatio sponsi & sponsæ, vel alterius eorum antecesserit copulam, quod non velit coniugali affectu, sed fornicatio commisceri, nihil enim minus huic præsumptioni standum erit, quasi per copulam subsequentem ab hac protestatione recesserint, sicut sit in conditione adiectâ sponsalibus; puta, dum te in uxorem, si pater tuus consenserit, vel si decem dederis. Nam per subsequentem copulam cesserunt uterque à conditione recessisse, & Super eos, cum cap. seq. inf. De condit appos. Quod & comprobatur communis opinio apud Covarr. d. loco num. 26.

Hoc tamen negligendum non est, quod recentiore iure introduxit Concilium Trident. Sess. 14. c. 1. § qui aliter De reformat. matrim. quo infirmatur sive abrogatur hoc matrimonium præsumptum iis in locis, ubi idem Concilium promulgatum est, sicut latius dicitur inf. Declandes, de sponsal.

In Cap.

penult.

SUMMARIUM.

1. Sponsalia de presenti non solvuntur per aliud subsequens matrimonium.
2. Secus sponsalia de futuro,

¹ **S**ententia huius Capitis plana est, quia docemur, sponsalia de presenti, subaudi consensu coniugali contracta, non solvi per subsequens aliud matrimonium cum alio aliave contractum,

Xx - 2

IN TIT.